

lavest muligt niveau og i videst muligt omfang uden følgeskader på civile. Endelig er gengældelsesaktioner ikke tilladt.

Det burde overbevise SF og også Enhedslisten om, at det altså ikke er tanken, at dette her skal være forløberen for en landstyrke. Og i givet fald, hvis det skal være det, så er det fuldstændig krystalklart, at Folketinget får lov til at se på den situation og den del af det en gang til.

Vi forudsætter i Dansk Folkeparti med det tilsagn, vi giver her i dag til princippet i, at man skal hjælpe flygtninge i nærområdet, at denne styrke ikke er forløberen for en landstyrke. For vi går altså ikke ind for, at danske soldater skal involveres i en 5-, 10-, 20-, måske 50-årig konflikt på Balkan, som vi ikke har nogen mulighed for at løse via militære midler.

Men vi kan også godt se, at hvis der er serbiske styrker, der angriber flygtninge, angriber den nødhjælp, der bliver sendt frem til de pågældende mennesker, som er nødvendig, så er det altså også vigtigt, at der er mulighed for at beskytte styrken med militære midler. Derfor skal man sørge for at vedtage det her forslag i dag, og vi håber sådan set, at hele Folketinget kunne være med til at stemme for forslaget.

Vi vil godt pege på en enkelt ting, som nok virker lidt selvmodsigende for os at se i hvert fald, og det er jo altså, at regeringen er kommet med et forsvarsudspil, der betyder, at man i de kommende år vil spare ca. 1 mia. kr. om året på forsvaret – pr. år vel at mærke. Og det er jo altså i klar modstrid med et forslag som det her og andre forslag, Folketinget kommer til at tage stilling til løbende, nemlig at NATO har nye roller, Danmark har nye roller inden for NATO, og man skal altså være opmærksom på, at der kan være en større international indsats, som Danmark også skal tage del i.

Det virker altså selvmodsigende, at regeringen tror, at man kan skære ned på forsvaret i det omfang, der er tale om, og vel at mærke udhule en række poster på forsvarets budget ved hjælp af det forsvarsudspil, der er kommet, og der burde regeringen nok overveje, når regeringen selv erkender nødvendigheden af, at NATO har en ny rolle og man måske skal beskytte nødhjælp eller flygtninge i et område, at det så er vigtigt, at forsvaret fortsat har en moderniseret og en god form, så Danmark kan leve op til de forpligtelser, vi har over for omverdenen.

Så har det været fremme i debatten både fra SF og Enhedslisten, men mest fra Enhedslisten,

at det var vigtigt, at der var et FN-mandat til sådan nogle ting som det her. Dertil må vi så bare sige i Dansk Folkeparti, at er der nogen konflikter rundt omkring i verden, det kan være i Irak, det kan være i Kosovo, det kan være andre steder, hvor der ikke er andre muligheder, end at NATO agerer uden FN's indgriben, ja, så er det altså nødvendigt, at NATO kan gøre det, uden at FN giver et mandat til det.

Vi har set situationen i forbindelse med forskellige konflikter, hvor Rusland og Kina har vetoret i Sikkerhedsrådet og Rusland i givet fald i forskellige sammenhænge har vist sig vilige til at bruge det pågældende veto, og dér er FN altså handlingslammet. Derfor er det vigtigt, at partierne herinde i Folketinget også tilkendegiver, at der altså kan være enkelte situationer, hvor NATO skal handle uden om FN.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Hr. Skaarup foretog, sådan opfattede jeg det, en vis sammenkobling mellem det beslutningsforslag, vi her behandler om udsendelsen af et dansk kontingent, med regeringens forsvarsudspil.

Jeg kan godt følge tankegangen, jeg er heller ikke så uenig i den; vi har også gjort os den overvejelse i Venstre. Vi mener bare, at situationen her er alt, alt, alt for alvorlig til at begynde at diskutere forsvarsforlig på den baggrund.

Må jeg så spørge hr. Skaarup, for det var sådan set det, der bragte mig herop: Kan hr. Skaarup allerede nu tilkendegive, om Dansk Folkeparti vil støtte en eventuel landoperation i Kosovo? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal ikke bevæge mig ind i et forsøg på at overbevise Dansk Folkeparti om noget; det anser jeg for en uoverkommelig opgave.

Men jeg vil godt komme med et enkelt bidrag til at rette en åbenbar historieforvanskning, som breder sig i de her år. Når hr. Peter Skaarup argumenterer imod, at man ikke kan anvende FN, henviser han til, at der er to lande, der hele tiden nedlægger veto.

Man kunne måske godt ønske sig, at den kritiske presse og den kritiske offentlighed f.eks. stillede det enkle spørgsmål: Hvem er det, der har nedlagt veto, så det betyder noget, de sidste 10 år? Hvem tror hr. Skaarup der fører i den statistik? Det er ingen af de to nævnte lande.